

til at oversee, hvorledes Stillingen i Virkeligheden er for Befolkningen i dens store Almindelighed. Jeg hører — jeg gjentager det — ikke til dem, der ville række Haanden til, at Embedsmændene blive lønede uforvarselig, ligesaa lidt som til, at de skulle savne Midler til et anstændigt Udkomme i deres Alderdom, men jeg troer rigtignot at burde medvirke til, at Embedsmændene komme til noget mere at søge at reducere deres Fordringer til Livet, saa at det ikke skal være saa at sige Maalestoffet for, om man har erhvervet sig Kundskaber og en ophøiet Stilling, at en Mand kan føre et stort og flot Huus. Jeg vil endnu her til Sammenligning fremhæve, hvorledes en enkelt Klasse af Mænd er stillet — der kunde vistnok findes adskillige flere, der vare stillede paa samme Maade — som ligeledes have tilegnet sig Kundskaber og videnskabelig Dannelse, og hvis Tal her i Landet ikke er ringe; det er Lægerne. Disse have med Undtagelse af Districtslægerne ingen Pensioneret, ligesom den Pension, som Districtslægerne kunne faae, er saa forsvindende, at den ikke er Noget i Sammenligning med, hvad deres Sævnligte i andre Embedsclasser kunne faae. Lægerne maa altsaa i Virkeligheden vænne sig til, hvis de ville sikke sig en sorgfri Alderdom, da itide at lægge Noget tilside af deres Indtægter, hvilke ofte kunne være meget smaa. — Jeg skal iøvrigt ikke forlænge Forhandlingen mere, da det, som jeg yderligere kunde have at sige, allerede tildeels er udtalt af det ærede Mindretal i Udvalget (S. Andersen). Jeg erkjender, som sagt, at hans Forslag paa en noget for brat Maade griber ind i det Bestaaende og beskærer de mindre Pensioner for stærkt, men jeg troer derimod at man, naar man først naaer op til Pensioner paa over 1,000 Rbd. eller 1,200 Rbd., uden at begaae nogen Uret mod Embedsmændene kan foretage en moderat Affortning, der fremdeles stiger med moderate Procenter opad.

J. Andersen: Det var netop en saadan Takke som den af den ærede sidste Taler fremsatte, som jeg berørte i mit første Foredrag. — Ligeoverfor den ærede Landsthings-

mand for Kjøbenhavn (Madvig), som udtalte, at Lønningsforbedringen var steet, fordi man ansaae det for nødvendigt, paa Grund af Tidens Fordringer til Embedsmændene, at der blev ydet dem noget Mere, skal jeg bemærke, at dette ganske vist oftere er blevet udtalt; det er aldeles vist, at det er blevet udtalt hver Gang, der har været Tale om Embedsmændenes Vilkaar; men det er ligesaa stærkt blevet udtalt fra den modsatte Side, at de Fordringer, der bleve opstillede med Hensyn til Embedsmændene, vare for høie. Jeg skal derfor ikke videre gaae ind herpaa. — Naar saavel den ærede Finansminister som den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn har anført som et meget vigtigt Argument imod en Nedsættelse, at disse Embedsmænd kunde have Familie og Børn — den ærede Landsthingsmand sagde, en Søn, som paa Grund af ulykkelige Omstændigheder ikke kunde ernære sig selv, og Pigebørn, der ikke vare forsørgede, saaledes troer jeg, at han udtrykte sig — saa maa jeg sige, at jeg ikke troer, at det er aldeles holdbart. Sæt nu, at Embedsmanden, istedetfor at gaae af med Pension, dør, hvor skal saa Familien hen? Den skal dog forføres. Der kan altsaa ikke tages noget Hensyn til Familie og Børn. Jeg troer ikke, at vor Embedsstands Stilling er saa daarlig, som den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn fremstillede den, thi hvis den var saa daarlig, saa troer jeg ikke, at Søgningen efter Statsembeder vilde være saa stor, som den er. Jeg skal villig indrømme, at det var meget bedre, naar Statens Omstændigheder tillode, at man kunde afskedige en Embedsmand med hans fulde Løn i Pension, thi jeg kan godt indsee det Uheldige og Dyrkkende for en Mand i, at han, efter at have havt et godt Embed, skal, naar han gaaer af, træde tilbage med $\frac{2}{3}$ eller Halvdelen af sin Løn i Pension; men herom kan der jo ikke være Tale. — Den ærede Landsthingsmand udtalte, hvad den ærede foregaaende Taler ogsaa berørte, at vi fra et Lægmandsstandpunkt ikke godt kunde see, hvilke Fordringer der bleve gjorte til Embedsmændene. Jeg er enig med den foregaaende Taler i, at den ærede Landsthings-